

Toman Brod S Bratrem Hanušem

Tohle jsme my s Hanušem jako malé děti. Fotka byla pořízena v Langhansově fotoateliéru v Praze v roce 1931. Bratřovi jsou čtyři a mně dva.

Myslím, že jsme s bratrem byli taková normální dvojice. Někdy jsme se prali jako koně, ostatně jako všichni sourozenci se někdy perou nebo si dělají naschvály. Ale taky jsme samozřejmě spolu hráli ping-pong, fotbal, chodili v létě plavat, bruslili jsme, opravdu myslím, že jsme byli normální dvojice. Ani jsme se moc nemilovali, ani jsme se nenáviděli. Samozřejmě, v dětství je to jiný vztah než v dospělosti, tak možná by se ten vztah změnil. Já jsem tenkrát na Hanuše žárlil, on byl starší, silnější, a tak jsem se mu snažil vyrovnat. Měli jsme společné kamarády, bydleli ve společném pokoji, zápasili jsme spolu v knížkách a soutěžili, kdo ji dřív přečte... Byli jsme blázni do sportu, fotbaloví fanoušci. Já fandil Spartě a Hanuš Slavii.

Povahu měl Hanuš určitě lepší, poněvadž já byl vzteklé, protivné dítě, neuměl jsem prohrávat, ještě dnes, když prohrají v šachách, tak mě to mrzí, ale když jsem v té době třeba prohrál v nějakých dětských sportovních kláních, to jsem byl opravdu velmi nepříjemné dítě. Kdežto on byl rozvážný, všemožně mě uklidňoval, že je to jenom hra, a tak mě po čase zlost zase přešla. Hanuš byl, myslím si, ten přemýšlivý, vědecký typ. Tady mám jeden jeho sešit se slohovými cvičeními, která psal, když mu bylo patnáct let. Jsou to takové filosofické, esejistické úvahy. Už tehdy bylo vidět, že je člověk přemýšlivý, že se zajímá o budoucnost. Už jako chlapec se zajímal o politiku a politicko-historické věci, myslím si, že v tomto ohledu byl na svůj věk dost vážný, a také v tomto ohledu dost převyšoval ostatní chlapce svými zájmy a svými vědomostmi. Potom za války, když mu bylo šestnáct, sedmnáct let, byl snad v Terezíně zapojen do nějaké komunistické buňky.